

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

پار مانلیو دینوچی - par Manlio Dinucci

برگردان از: حمید محوی

۲۰ جولای ۲۰۱۵

ایران هسته ئی زدائی شده، ایتالیای هسته ئی شده

«امروز یک روز تاریخی است و برای ما افتخار بزرگی می باشد تا اعلام کنیم که در مورد راه حل هسته ئی ایران به توافق رسیده ایم تا جهان را امن تر سازیم»: این جمله ای است که فدریکا موگرینی نماینده بلند پایه اتحادیه اروپا برای امور خارجه و سیاست و امنیت در وین اعلام کرد.

تقریباً هم زمان پیغام دیگری از ایالات متحده رسید: «نیروی هوایی ایالات متحده و مرکز امنیت هسته ئی ملی (National Nuclear Security Administration) اعلام کردند که آزمایش بمب هسته ئی B61-12 در تونوپا Tonopah واقع در نوادا به پایان رسیده است». این بمب جدید به زودی جایگزین B61 خواهد شد. انبار هسته ئی ایالات متحده در اوینو Aviano و گدی تور Ghedi Torre (دو شهر ایتالیایی) بین ۷۰ تا ۹۰ فروند از این نوع تخمین زده شده به انضمام ۲۰۰ فروند که در آلمان، بلجیم، هالند و ترکیه ذخیره شده و نگهداری می شود.

بیانیه مرکز امنیت هسته ئی ملی تأیید می کند که موفقیت آزمایش «نشان می دهد که ایالات متحده به تعهد خود برای حفظ B61 هایش پایبند است». و در مورد مشخصات بمب می گوید «B61-12 به بالک در انتهای بدنه مجهز می باشد و جایگزین B61-3, -4, -7 et -10 در انبار سلاح های هسته ئی ایالات متحده خواهد شد». بر این اساس رسماً اعلام کردند که B 61 به بمب هوشمند تبدیل شده و می تواند از فاصله بسیار دور به روی هدف پرتاب شود. B61-12 هدایت شونده دقیق برای ۴۰۰ تا ۵۰۰ فروند به بهای ۸ تا ۱۲ میلیارد دلار تمام می شود و این بمب به عنوان سلاحی چند منظوره با قدرتی متوسط تا ۵۰ کیلو تن (تقریباً چهار برابر بمب هیروشیما) ترسیم شده است. این بمب عملکرد چندین

بمب را خواهد داشت، به انضمام بمب هائی که به هدف «بریدن سر» کشور دشمن پرتاب می شود، با تخریب استحکامات زیر زمینی برای ستاد فرماندهی و دیگر ساختارهای زیر زمینی در نخستین حمله ضربت هسته‌ئی.

مرکز امنیت هسته‌ئی ملی امریکا جایگزینی B 61 توسط B61-12 را به نام «امنیت برای هم پیمانان ما» معرفی می کند. این موضوع را در رابطه با انبار بمب های هسته‌ئی که در اوپونو و گدی نگهداری می شود می بینیم، البته به علاوه شکاری های آماده برای حمله هسته‌ئی : اف ۱۵ و اف ۱۶ های امریکائی و تورنادو شکاری ایتالیائی که خلبانان آنها برای چنین مأموریت ویژه ای آموزش دیده اند. در ایتالیا سال ۲۰۱۳ و ۲۰۱۴ در Steadfast Noon مانور جنگ هسته‌ئی ناتو انجام گرفت که در سال گذشته اف ۱۶ های لهستانی نیز در آن شرکت داشتند. بر این اساس ایتالیا منشور منع گسترش سلاح های هسته‌ئی را نقض کرده است، زیرا ماده ۲ مقرر ساخته است که «هر یک دولت های که از دیدگاه نظامی غیر هسته‌ئی هستند، متعهد می باشند که از هیچ کشور دیگری سلاح هسته‌ئی دریافت نکنند و یا تجهیزات انفجار هسته‌ئی دیگر و نه حتی کنترل چنین سلاح هائی به شکل مستقیم یا غیر مستقیم».

مدرنیزاسیون سلاح های هسته‌ئی ایالات متحده در اروپا استقرار یافته و وارد دوران افزایش مسابقه تسلیحاتی شده است. به گزارش فدراسیون دانشمندان امریکائی، ایالات متحده ۱۹۲۰ کلاهک هسته‌ئی ستراتیژیک آماده پرتاب (روی مجموعه ای از ۷۳۰۰ کلاهک)، در مقابل ۱۶۰۰ کلاهک هسته‌ئی روسی (روی مجموعه ای از ۸۰۰۰ کلاهک). به انضمام کلاهک های اتمی فرانسه، بریتانیا، نیروهای ناتو تقریباً ۸۰۰۰ کلاهک هسته‌ئی در اختیار دارد که ۲۳۷۰ کلاهک هسته‌ئی آماده پرتاب است. اگر کلاهک های چینی، پاکستانی، هندی، اسرائیلی و کوریای شمالی را نیز حساب کنیم، در مجموع ۱۶۳۰۰ کلاهک تخمین زده شده که ۴۳۵۰ کلاهک در حالت آماده باش به سر می برد و مسابقه در زمینه سلاح های هسته‌ئی با مدرنیزاسیون انبارها دائماً رو به افزایش است.

از همین رو عقربه «ساعت آخر زمان» به شکل نمادینه در Bulletin of the Atomic Scientists نشان می دهد که ما چند دقیقه با جنگ هسته‌ئی فاصله داریم، ۵ دقیقه در سال ۲۰۱۲ و کمتر از ۳ دقیقه در سال ۲۰۱۵ یعنی در همان بازه زمانی که در بحبوحه جنگ سرد در سال ۱۹۸۴ وجود داشت (۱).

خطر جنگ اتمی که یک روز بتواند به وقوع بپیوندد به ویژه در خاورمیانه خیلی بالاست، یعنی منطقه ای که تنها اسرائیل دارای چنین سلاح هائی می باشد و خلاف ایران منشور منع گسترش سلاح های اتمی را نیز امضاء نکرده و تعهدی در این زمینه نسپرده است. بر اساس گمانه زنی ها، نیروهای نظامی اسرائیل ۱۰۰ تا ۴۰۰ کلاهک هسته‌ئی در اختیار دارد، به انضمام بمب های هیدروژنی با قدرتی معادل ۴۰۰۰ برابر بمب هیروشیما. حامل ها بیش از ۳۰۰ شکاری اف ۱۵ و اف ۱۶ تشکیل شده که در عین حال به راکت های اسرائیلی-امریکائی پوپای Popeye با کلاهک هسته‌ئی و تقریباً ۵۰ راکت بالیستیک جریکو ۲ روی سکوی متحرک برای پرتاب. اسرائیل ۴ زیر دریائی دولفین که برای حمله هسته‌ئی بهینه سازی شده در اختیار دارد که کشور سازنده آن آلمان است که در سپتامبر گذشته چهارمین از شش فروند پیشبینی شده را تحویل اسرائیل داد.

علاوه بر این ایالات متحده با عربستان سعودی، بحرین و امارات متحده عربی در زمینه فن آوری هسته‌ئی و مواد شکاف پذیر قراردادهائی به امضاء رسانده است که این کشورها می توانند از آن برای ساخت سلاح اتمی استفاده کنند. عربستان سعودی رسماً اعلام کرد می تواند به شکل احتمالی برای ساخت و یا خرید سلاح هسته‌ئی به کمک پاکستان که تا ۶۰٪ برنامه هسته‌ئی نظامی آن را به عهده دارد اقدام کند (۲).

در این وضعیت عینی است که مذاکرات وین به تراژیدی کمدی ناپولیتن شباهت پیدا می کند. در حالی که تمام نورافکن ها روی ایران متمرکز شده، و در حالی که این کشور هیچ سلاح هسته‌ئی در اختیار ندارد و برنامه تولید انرژی هسته

ئی غیر نظامی آن نیز روشن و قابل بازرسی می باشد، واقعیات دراماتیک مسابقه سلاح های هسته ئی را در سایه پنهان می کنند تا افکار عمومی را متقاعد سازند که با توافق ۱+۵ با ایران « در جهانی ایمن تری زندگی می کنیم».

[1] « [Minuit moins trois](#) », par Manlio Dinucci, Traduction Marie-Ange Patrizio, *Il Manifesto* (Italie), Réseau Voltaire, 27 janvier 2015.

[2] “[Iran nuclear talks : Prospect of deal with Iran pushes Saudi Arabia and Israel into an unlikely alliance](#)”, Kim Sengupta, *The Independent*, March 30, 2015.

لینک متن اصلی :

<http://www.voltairenet.org/article188177.html>

Iran dénucléarisé, Italie nucléarisée

شبکه بین المللی ولتر/ رم (ایتالیا) / ۱۶ جولای ۲۰۱۵